

Lovforslag som det foreliggende uden ogsaa at have denne Side af Opgaven for Øje og i selve Loven træffe en Løsning af den Side af Sagen. Den højtærede Finansminister pegede ligesom den ærede sidste Taler ud paa Forholdene i Fremtiden, hvad der jo er fuldt berettiget, naar Taler er om at paalægge Statskassen en permanent Byrde. Jeg skal imidlertid her holde mig til Betragtningen af det for det kommende Finansaar foreliggende Budget. Hvorledes er Stillingen her? Ja, Budgettet er forelagt med et nominelt Overskud af ca. 350,000 Kr., men det maa bemærkes, at dette Overskud allerede kun fremkommer derved, at der er en Udgiftspost, som altid faktisk opføres med det halve af dens virkelige Beløb, nemlig Udgiften til Rigsdagen, der opføres med 200,000 Kr., medens det viser sig, at der faktisk til de halvårlige Samlinger, der nu maa betragtes som det normale, medgaar 400,000 Kr. Derved gaar Overskuddet i Virkeligheden ned til omtrent 150,000 Kr., og nu er det en given Sag — jeg tror, jeg kan nævne dette uden Indiskrektion — at der i alt Fald vil komme til at foreligge et Endringsforslag, som synes uundgaaeligt, for saa vidt som det knytter sig til en alt vedtagen Lov, nemlig Udvidelsen af Middelelfart Sindsoghveanstalt. Udgiften hertil kunde lige saa godt være opført paa Budgettet, og det er kun ved tilfældige Omstændigheder, at den ikke er bleven opført. Denne Udgift vilde have mere end flugt selve det nominelle Overskud, bortset fra Bevillingen til Rigsdagen. Dertil kommer jo, som vi alle vide, at der baade til anden og tredje Behandling af Finansloven vil fremkomme en Række af Endringsforslag, som paa forskellige Punkter forsøge Bevillingerne, eller give ny Bevillinger, og det tør vistnok betragtes som temmelig givet, at om der end fra Finansudvalgets Side ives stærk Kritik over for dem, vil der være ikke saa saa af dem og ikke saa smaa Beløb af dem, som maa og ville blive indstillede til Tingenes Godkendelse, og som altsaa yderligere ville forsøge den reelle Underbalance, som jeg har nævnt. Paa den anden Side er det jo udalt — og det kan betragtes som givet — at der paa andre Punkter vil fremkomme Forslag om Beparelser. Hvorledes det kan gaa med disse Forslag, skal jeg selvfølgelig ikke her udtale nogen Mening om, men jeg vil kun allerede nu adbare mod den Illusion, at man virkelig skulde kunne gennemføre Forslag om Udgiftsnedsettelse paa det foreliggende Budget, der vare saa store, at man ikke blot fik det fornødne Overskud i Behold

til de nye nævnte ny Udgifter ifølge Endringsforslagene og den Udgiftsforsøgelse, som Tillægsbevillingen uundgaaelig vil kræve, men desforuden fik  $2\frac{1}{2}$  — eller efter min Formening maatte det være endog  $3\frac{1}{2}$  Million eller mere — i Behold til Dækning af det Tilskud til Amtsrepartitionsfonden eller til Kommunerne i det hele, der her vil udkræves. Jeg vil derfor ogsaa meget ønske, at dersom dette Forslag, hvad jeg anser for sandhuligt, bliver sendt til Finansudvalget, det da ikke maa opfattes som et Paalæg til dette Udvalg, at man skulde løse den efter min Mening usøfelige Opgave at skulle tilvejebringe en Balance paa Finansloven, og jeg vil tilføje, at efter min Formening ville allerede Bestræbelserne for at naa dertil i høj Grad vanskeliggøre for ikke at sige umuliggøre den Overenskomst om Finansloven, som der dog fornuftigvis fra alle Sider bør stræbes henimod, og som efter min Overbevisning det overvejende Flertal af det danske Folk ønsker, maa komme, og jeg vil tilføje: den Overenskomst, uden hvilken jeg ikke tror, at Agrarerne kunne vente at se deres Ønsker opfyldte.

Men naar jeg nu vender mig fra det foreliggende Lovforslag til Agrarerne og deres Program, saa tør man jo heller ikke tabe af Sigte, at det sidste Punkt paa dette Program selv peger paa Nødvendigheden af at skaffe en Balance til Veje paa Finansloven, og at der i saa Henseende peges paa ny Veje til at naa dette, idet man ikke blot kræver en Nedsettelse af Udgifterne, men ogsaa giver Anvisning i andre Retninger til at kunne skaffe Midler til de Udtæller for Kommunerne, som der ønskes. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa de Veje, som der i saa Henseende kan gaa, og som der allerede er peget paa i selve Agrarernes Program. Det vil sikkert vise sig, at naar man kommer til en nærmere Drøftelse deraf, ville meget forskellige Synspunkter gøre sig gældende, snart over for den ene Vej og snart over for en anden. En vil foreslaa een Løsning, en anden en anden, og det turde derfor være forhastet allerede her at komme ind paa disse. Men jeg tror, at man ganske nødvendig ved den fortsatte Behandling af dette Lovforslag maa have for Øje, at det, som faktisk indeholdes i Forslaget, som det foreligger, kun er den ene Del af Løsningen, og at den anden Del maa tages med, dersom man skal komme til en virkelig tilfredsstillende Ordning af Sagen. Jeg hørte med stor Tilfredsstillelse i Gaar af den højtærede Finansminister, at Regeringen, om jeg forstod ham ret, alt er beskæftiget med at foretage Underfølgelser,